उरुन्नो लोकमनुनेषि विद्वान्। प्रवेधसे कवये मेध्याय।
वचो वन्दारु वृषभाय वृष्णे। यतो भयमभयं तन्नो अस्तु।
अवदेवान् यजेहेड्यान्। समिधाग्निं दुवस्यत॥ ९ ॥

घृतैर्बोधयतातिथिं। आस्मिन् हव्याजुहोतन। उप-
त्वाग्ने हविष्मतीः। घृताचीर्यन्तु हर्यत। जुषस्व समिधो
मम। तन्त्वा समिद्भिरङ्गिरः। घृतेन वर्धयामसि। बृह-
च्छोचायविष्ठ्य। समिध्यमानः प्रथमो नु धर्मः। सम-
क्तुभिरज्यते विश्ववारः॥ १० ॥

शोचिष्केशो घृतनिर्णिक्पावकः। सुयज्ञो अग्निर्यज-
थाय देवान्। घृतप्रतीको घृतयोनिरग्निः। घृतैः समि-
द्धो घृतमस्यान्नं। घृतप्रुषस्त्वा सरितो वहन्ति। घृतं
पिवन्त्सुयजा यक्षि देवान्। आयुर्दा अग्ने हविषो जु-
षाणः। घृतप्रतीको घृतयोनिरेधि। घृतं पीत्वा मधु-
चारुगव्यं। पितेव पुत्रमभिरक्षतादिमं॥ ११ ॥

त्वामग्ने समिधानं यविष्ठ। देवादूतं चक्रिरे हव्य-
वाहं। उरुज्रयसं घृतयोनिमाहुतं। त्वेषञ्चक्षुर्दधिरे
चोदयन्वति। त्वामग्ने प्रदिवआहुतं घृतेन। सुम्नायवः
सुषमिधा समीधिरे। स वावृधानओषधीभिरुक्षितः
उरुज्रयांसि पार्थिवावितिष्ठसे। घृतप्रतीकञ्च ऋ-